

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

-----000-----

ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ

ເລກທີ 7737/ຍທຂ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 8/06/2010

ຂໍ້ຕົກລົງ

ວ່າດ້ວຍລະບຽບການກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນ ຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ
ຕາມແຜນຮູບຂອງ ແລະ ແຜນຮູບຕ່າງໆ ຢູ່ ສປປ ລາວ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນໍ້າ, ສະບັບ ເລກທີ 02/ 96, ລົງວັນທີ 11 ຕຸລາ 1996;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທາງຫຼວງ ສະບັບເລກທີ 04/99/ ສພຊ, ລົງວັນທີ 03 ເມສາ 1999;
- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ສະບັບເລກ ທີ 02/99/ສພຊ, ລົງວັນທີ 03 ເມສາ 1999;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການກໍ່ສ້າງ ສະບັບເລກທີ 05/ສພຊ ລົງວັນທີ 26 ພະຈິກ 2009;
- ອີງຕາມດຳລັດ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 373/ນຍ, ລົງວັນທີ 22 ຕຸລາ 2007, ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ຂອງກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ;

- ອີງຕາມດຳລັດ ຂອງ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສະບັບເລກທີ 161/ນຍ
ລົງວັນທີ 25/09/2008 ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ
ຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງກິດຈະການ ແລະ ປ້ອງກັນຜົນກະທົບ ຕໍ່ຕະ
ຝັ່ງ, ລະບົບນິເວດວິທະຍາ ຕາມແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ນ້ຳເຫຼືອງ (ຄປຂຫ);

- ອີງຕາມການເຫັນດີ ເປັນເອກະພາບຂອງຄະນະນຳກະຊວງ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ
ຕົກລົງອອກລະບຽບການດັ່ງນີ້:

ໝວດທີ 1 ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ວາງອອກ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ການນຳໃຊ້ ຊັບ
ພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ດ້ວຍການກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ
ມາດຕະການໃນການຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ, ແນໃສ່
ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ຕະຝັ່ງ, ຄອງເດີນເຮືອ, ລະບົບໂຄງສ້າງ
ແລະ ລະບົບນິເວດວິທະຍາ ຕາມແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ແມ່ນ້ຳຕ່າງໆ
ທັງຮັບປະກັນການປະຕິບັດພັນທະຂອງຜູ້ປະກອບການຕາມລະ ບຽບ
ກົດໝາຍ ແນໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວ ບໍ່ເກີດການ
ບົກແຫ້ງ.

ມາດຕາ 2. ຄວາມໝາຍຂອງຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆຢູ່ໃນລະບຽບການສະບັບນີ້ມີຄວາມໝາຍດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ລະບົບໂຄງສ້າງຂອງແມ່ນ້ຳ ໝາຍເຖິງທັງໝົດສິ່ງປະກອບສ້າງ ຢູ່ໃນ
ແມ່ນ້ຳ ລວມທັງລະບົບນິເວດວິທະຍາ ເຊັ່ນ: ຕະຝັ່ງ, ພື້ນທ້ອງນ້ຳ,

ຫາດ, ດອນ, ທິດທາງການໄຫຼຂອງນ້ຳ, ລະດັບນ້ຳ (ເລິກ, ຕື້ນ), ຄວາມ
ໄວຂອງນ້ຳ(ແຮງ, ຄ່ອຍ), ສັດຕ່າງໆ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແມ່ນ້ຳ ຫຼື ຕາມ
ແຄມແມ່ນ້ຳ;

2. ກິດຈະການຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ໝາຍເຖິງວຽກງານ
ຂຸດຄົ້ນ ເອົາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດດັ່ງກ່າວ ຢູ່ຕາມແມ່ນ້ຳຂອງ
ແລະ ແມ່ນ້ຳຕ່າງໆ ເພື່ອນຳມາໃຊ້ເປັນວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ ເຊິ່ງໃນນັ້ນ
ຂັ້ນຕອນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລວມມີການວາງແຜນ, ການສຳ
ຫລວດ ເພື່ອກຳນົດຈຸດ ຫຼື ຂອບເຂດພື້ນທີ່ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ, ການ
ກວດ ແລະ ວິໄຈຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ເພື່ອຊອກຫາອັດຕາສ່ວນ
ເຈືອປົນ ຂອງແຮ່ທາດອື່ນ, ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ,
ການອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ, ການດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນ, ການຂົນສົ່ງ, ການ
ເກັບມ້ຽນ ແລະ ການຈຳໜ່າຍ;
3. ການຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່ , ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ໝາຍເຖິງການດູດ , ຕັກ,
ຈັກເອົາ ຫີນແຮ່ , ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຢູ່ຕາມຫາດ ແລະ ຕາມລຳ
ແມ່ນ້ຳ ທີ່ມີແຫຼ່ງຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ໂດຍການນຳໃຊ້ ພາຫະ
ນະຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ລົດຕັກ, ລົດຈັກ , ລົດດູດ, ເຮືອແພ ທີ່ຕິດຕັ້ງເຄື່ອງ
ຈັກດູດ ແລະ ອື່ນໆ;
4. ຫີນແຮ່ ໝາຍເຖິງຫີນ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ຢູ່ຕາມແມ່ນ້ຳ
ທີ່ມີຂະໜາດແຕ່ 2.01-60 ມມ ທີ່ຍັງຢາຍປະປົນກັບຊາຍ;
5. ຊາຍ ໝາຍເຖິງການສະສົມ ຂອງຕະກອນນ້ຳ ທີ່ເຄື່ອນຈາກບ່ອນ
ໜຶ່ງ ໄປຫາບ່ອນອື່ນ ຕາມແມ່ນ້ຳ ທີ່ມີຂະໜາດ ແຕ່ 0.06-2.0 ມມ;
6. ດິນດຳ ໝາຍເຖິງດິນ ທີ່ເກີດຈາກການທັບຖົມ ຂອງທຳມະຊາດ ຍັງ
ຢາຍ ຢູ່ຕາມແຄມແມ່ນ້ຳຕ່າງໆ;

7. ຈຸດ ຫຼື ຂອບເຂດພື້ນທີ່ຊຸດຄົ້ນ ໝາຍເຖິງຈຸດ ຫຼື ຂອບເຂດພື້ນທີ່ ຂອງ ຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຢູ່ຕາມແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ແມ່ນ້ຳຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການສຳຫຼວດ, ການກວດ ແລະ ວິໄຈ ເພື່ອ ຊອກຫາອັດຕາສ່ວນເຈືອປົນຂອງແຮ່ທາດອື່ນ ແລະ ການປະເມີນຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງ ແວດລ້ອມແລ້ວ ເຫັນວ່າບໍ່ມີຜົນກະທົບ ຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ສາມາດ ທີ່ຈະອອກໃບອະນຸຍາດຊຸດຄົ້ນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ເພື່ອດຳເນີນ ການຊຸດຄົ້ນ ໄດ້ຕາມລະບຽບການ;
8. ຜູ້ປະກອບການຊຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ໝາຍເຖິງນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການ ຈາກຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ໃນການຊຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຕາມ ແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ແມ່ນ້ຳຕ່າງໆ ໂດຍສອດຄ່ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
9. ສິ່ງແວດລ້ອມ ໝາຍເຖິງສັບພະສິ່ງທັງປວງ ທີ່ມີຊີວິດ ແລະ ບໍ່ມີຊີວິດ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນຕາມທຳມະຊາດ ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ທີ່ຢູ່ອ້ອມເປົ້າໝາຍ ໃດໜຶ່ງ ເຊັ່ນ: ຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ມີສາຍກ່ຽວພັນ ແລະ ສິ່ງ ຜົນສະທ້ອນຊຶ່ງກັນ ແລະ ກັນ ທັງທາງບວກ ແລະ ທາງລົບ ຕໍ່ການ ດຳລົງຊີວິດ, ການຄົງຕົວ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງມະນຸດ ແລະ ທຳມະຊາດ;
10. ຜົນກະທົບ ໝາຍເຖິງຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ຊັບພະຍາກອນທຳມະ ຊາດ ແລະ ຄຸນຄ່າທາງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມທີ່ຂຶ້ນເກີດເອງ ຈາກ ທຳມະຊາດ ຫຼື ຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດ ເຊັ່ນ: ເກີດຈາກການ ດຳເນີນກິດຈະການຊຸດຄົ້ນ ຫີນແຮ່, ຊາຍ, ດິນດຳ ແລະ ການພັດ ທະນາ ກໍ່ຄືການດຳເນີນກິດຈະການຕ່າງໆ ຕາມແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ແມ່ ນ້ຳ ຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 3. ການປະສານງານ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ

ກົມໂຍທາທິການທາງນ້ຳ, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ເປັນໃຈກາງ ປະສານສົມທົບ ກັບໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງບັນດາຂະແໜງການ ເປັນຕົ້ນຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຂະແໜງການ, ອົງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ແລະ ຜູ້ປະກອບການຊຸດຄົ້ນ ຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຕາມ ແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ແມ່ນ້ຳຕ່າງໆ ເພື່ອດຳເນີນ ການ ຕາມຈຸດປະສົງ ດັ່ງນີ້:

1. ສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນທາງດ້ານອຸທິກກະສາດ, ອຸທິກວິທະຍາ ແລະ ແຕ້ມແຜ່ນພຽງ ເພື່ອກຳນົດຈຸດ ຫຼື ຂອບເຂດພື້ນທີ່, ເນື້ອທີ່, ຄວາມ ເລິກ ແລະ ບໍລິມາດ ຂອງຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ທີ່ຈະອະນຸຍາດ ໃຫ້ຊຸດຄົ້ນ;
2. ທຳການກວດ ແລະ ວິໄຈ ຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ເພື່ອຊອກຫາ ອັດຕາສ່ວນເຈືອປົນຂອງແຮ່ທາດອື່ນ;
3. ດຳເນີນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການດຳເນີນກິດຈະການຊຸດຄົ້ນຊັບພະຍາ ກອນດັ່ງກ່າວ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ, ອົງການ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 4. ການຈັດລະດັບ ຂອງການຊຸດຄົ້ນ

ການຊຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຈັດແບ່ງອອກ ເປັນ 3 ຂະໜາດ ຄື:

- ລະດັບ 1: ການຊຸດຄົ້ນຕາມປະເພນີ ຂອງປະຊາຊົນ ເພື່ອນຳມາໃຊ້ວຽກ
ສ່ວນລວມ ຂອງບ້ານ ແລະ ຂອງສ່ວນຕົວ ດ້ວຍການນຳໃຊ້
ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນຊຸດຄົ້ນ ແບບປະຖົມປະຖານ;
- ລະດັບ 2: ການຊຸດຄົ້ນຂະໜາດກາງຊຶ່ງມີເນື້ອທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຊຸດຄົ້ນ
ນັບແຕ່ 5 ເຮັກຕາລົງມາ;
- ລະດັບ 3: ການຊຸດຄົ້ນໜາດໃຫຍ່ ຊຶ່ງມີເນື້ອທີ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ຊຸດຄົ້ນ
ເກີນ 5 ເຮັກຕາຂຶ້ນໄປ.

ໝວດ ທີ່ II

ຫຼັກການ ແລະ ລະບຽບການລວມ ກ່ຽວກັບການຊຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ

ມາດຕາ 5. ຫຼັກການລວມກ່ຽວການຊຸດຄົ້ນ

ການຊຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ, ຕ້ອງດຳເນີນ ຢູ່ໃນ ຈຸດ
ຫຼື ຂອບເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ຢູ່ໃນດິນແດນ ສປປ ລາວ ຕາມເນື້ອທີ່, ຄວາມ
ເລິກ ແລະ ບໍລິມາດ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນດ້ານອຸທິກ
ກະສາດ, ອຸທິກວິທະຍາ ແລະ ໄດ້ແຕ້ມແຜ່ນພຽງແລ້ວ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້
ຄື:

1. ຈຸດ ຫຼື ຂອບເຂດພື້ນທີ່ຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ທີ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້
ຊຸດຄົ້ນ ຕ້ອງຢູ່ໃນເຂດນ້ຳແດນດິນ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ຢູ່
ຫ່າງຈາກບໍລິເວນຕ່າງໆ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - 1.1 ແຫຼ່ງວັດຖຸບູຮານ, ສະຖານທີ່ສຳຄັນ ທາງດ້ານປະຫວັດສາດ ແລະ ເຂດ
ອະນຸລັກອື່ນໆ ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 500 ແມັດ;
 - 1.2 ດອນ (ຫົວດອນ, ກາງດອນ ແລະ ຫາງດອນ) ແລະ ຕະຝັງ;

- ສຳລັບແມ່ນ້ຳຂອງ: ຕ້ອງຫ່າງຈາກຫົວດອນ ແລະ ຫາງດອນບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 1,000 ແມັດຂຶ້ນໄປ, ສ່ວນກາງດອນ ຫຼື ຫາດ ແລະ ຕະຝັ່ງທົ່ວໄປ ຕ້ອງມີໄລຍະຫ່າງບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 100 ແມັດຂຶ້ນໄປ ແລະ ບໍ່ເກີນ 1/4 ຂອງຄວາມກວ້າງ ຂອງແມ່ນ້ຳ;
- ສຳລັບນ້ຳແມ່ນ້ຳຕ່າງໆ: ຕ້ອງຫ່າງຈາກຫົວດອນ ແລະ ຫາງດອນ ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 500 ແມັດ ຂຶ້ນໄປ, ສ່ວນກາງດອນ ຫຼື ຫາດ ແລະ ຕະຝັ່ງບໍ່ໃຫ້ເກີນ 2/5 ຂອງຄວາມກວ້າງຂອງແມ່ນ້ຳ;
- 1.3 ຕ້ອງຢູ່ຫ່າງບໍ່ຕ່ຳກວ່າ 1,000 ແມັດ ຈາກຂົວຂ້າມແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ແມ່ນ້ຳຕ່າງໆ, ຈາກເຂດປ້ອງກັນຕະຝັ່ງເຈື່ອນ, ທ່າເຮືອ, ໂຮງໝໍ, ໂຮງແຮມ ແລະ ສິ່ງກໍ່ສ້າງທີ່ສຳຄັນອື່ນໆ;
- 1.4 ຕ້ອງຢູ່ຫ່າງບໍ່ຕ່ຳກວ່າ 500 ແມັດ ຈາກບ້ານ, ສະຖານ ທີ່ສາດ ສະໜາ ແລະ ໂຮງຮຽນ.
- 2. ເນື້ອທີ່, ຄວາມເລິກ ແລະ ບໍລິມາດຂຸດຄົ້ນ: ເນື້ອທີ່ການຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຕ້ອງບໍ່ເກີນອັດຕາສ່ວນ ຂອງຂອບເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ກຳນົດໄວ້. ສ່ວນຄວາມເລິກທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂຸດຄົ້ນນັ້ນ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ດັ່ງນີ້:

- 2.1 ຄວາມເລິກບໍ່ເກີນ 2 ແມັດ ສຳລັບຊາຍ;
 - 2.2 ຄວາມເລິກບໍ່ເກີນ 10 ແມັດ ສຳລັບຫີນແຮ່;
 - 2.3 ຄວາມເລິກບໍ່ເກີນ 3 ແມັດ ສຳລັບດິນດຳ.
- ສຳລັບບໍລິມາດ ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂຸດຄົ້ນນັ້ນ, ຈະຕ້ອງມີການຄິດໄລ່ໃຫ້ເໝາະສົມກັບບໍລິມາດ ຂອງຕະກອນ ທີ່ທັບຖິມຄືນ ໃນແຕ່ລະປີ.

ມາດຕາ 6. ລະບຽບການລວມກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນ
 ການດຳເນີນກິດຈະການ ການຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມລະບຽບການທີ່ກຳນົດໄວ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ດັ່ງນີ້:

1. ການຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຕ້ອງດຳເນີນການ ໂດຍຂະໜານໄປກັບແມ່ນ້ຳ ແລະຕ້ອງບໍ່ໃຫ້ສິ່ງຜົນກະທົບ ຕໍ່ຄອງນ້ຳເລິກ, ຄອງເດີນເຮືອ, ຕະຝັ່ງ ແລະ ລະບົບນິເວດວິທະຍາ ຂອງແມ່ນ້ຳ;
2. ການຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່ , ຊາຍ ແລະດິນດຳ ຕ້ອງດຳເນີນການ ໃນເວລາແຕ່ 6:00 ໂມງ ຫາ 18:00 ໂມງ ຂອງແຕ່ລະວັນໃນລະຫວ່າງເດືອນພະຈິກ ຫາເດືອນມິຖຸນາ ຂອງແຕ່ລະປີ ເທົ່ານັ້ນ;
3. ພາຍຫຼັງ ການຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ, ໃນແຕ່ລະປີ ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງໄດ້ທຳການຟື້ນຟູສະພາບພື້ນທີ່ ທີ່ໄດ້ທຳການຂຸດຄົ້ນໃຫ້ຄືນສູ່ສະພາບເດີມ ຕາມແບບທຳມະຊາດ ກ່ອນການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ຕ້ອງທຳການເລີກຮົ່ອກໝົດຄັນຄູ ຫຼືທາງລົງຂົນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຢູ່ຕາມແມ່ນ້ຳ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງລາຍງານຜົນຂອງການດຳເນີນ ກິດຈະການດັ່ງກ່າວໃຫ້ອົງການລັດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຊາບຕາມລະບຽບການ.

ໝວດ ທີ III

ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນການ

ກ່ອນການຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ

ມາດຕາ 7: ການກຳນົດຈຸດ ຫຼື ຂອບເຂດພື້ນທີ່

ຂັ້ນຕອນທຳອິດ ທີ່ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຕ້ອງດຳເນີນການ ແມ່ນສະເໜີຕໍ່ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຂໍຄວາມເຫັນດີ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃນການລົງໄປສຳຫຼວດ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ດ້ານອຸທິກກະສາດ ແລະ ອຸທິກວິທະຍາ ເພື່ອແຕ້ມແຜ່ນພຽງ, ກຳນົດຈຸດ ຫຼື ຂອບເຂດພື້ນທີ່ ລວມທັງເນື້ອທີ່, ຄວາມ

ເລິກ ແລະ ບໍລິມາດ ຂອງຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວ ທີ່ຈະອະນຸຍາດ ໃຫ້ຂຸດຄົ້ນ.

ມາດຕາ 8: ການກວດ ແລະ ວິໄຈ ເພື່ອຊອກຫາແຮ່ທາດອື່ນ

ເມື່ອໄດ້ກຳນົດຈຸດ ຫຼື ຂອບເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ຈະອະນຸຍາດ ໃຫ້ຂຸດ ຄົ້ນແລ້ວ, ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ຂະແໜງ ການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ຕ້ອງສົມທົບກັນ ລົງໄປເກັບເອົາຕົວຢ່າງ ຂອງຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຢູ່ໃນຈຸດ ຫຼື ຂອບເຂດພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ ໂດຍເກັບເອົາ 5 ຕົວຢ່າງ ຕໍ່ໜຶ່ງເຮັກຕາ ແລ້ວນຳໄປກວດ ແລະ ວິໄຈ ຫຼື ທົດລອງດ້ານວິທະຍາສາດ ຢູ່ກົມທໍລະນີສາດ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ເພື່ອຊອກຫາ ອັດຕາສ່ວນເຈືອປົນ ຂອງແຮ່ທາດອື່ນ.

ຖ້າຫາກເຫັນຜົນອອກມາວ່າ ມີແຮ່ທາດອື່ນ ທີ່ມີມູນຄ່າສູງ ເຈືອ ປົນຢູ່ໃນອັດຕາສ່ວນສູງ ຫຼື ໃນປະລິມານຫຼາຍ, ກົມທໍລະນີສາດ ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກໍຈະບໍ່ອອກໃບຢັ້ງຢືນ ດັ່ງກ່າວໃຫ້, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍເຂົ້າຄຸ້ມຄອງຈຸດ ຫຼື ຂອບເຂດພື້ນທີ່ຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ດັ່ງກ່າວ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮ່ທາດ.

ມາດຕາ 9: ການປະເມີນຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ

ຜ່ານການກວດກາ ແລະ ວິໄຈ ເພື່ອຊອກຫາແຮ່ ທາດອື່ນແລ້ວ ຫາກເຫັນວ່າອັດຕາສ່ວນການເຈືອ ປົນ ຂອງແຮ່ທາດອື່ນ ມີໜ້ອຍ, ຂະແໜງການພະ ລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກໍຈະອອກໃບຢັ້ງຢືນ ປາສະ ຈາກແຮ່ທາດອື່ນເຈືອປົນ, ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ກໍຈະປະສານສົມທົບ ກັບບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມທີ່ກຳ ນົດໄວ້ຢູ່ໃນມາດຕາ 3 ຂອງຂໍ້ ຕົກລົງສະບັບນີ້ ເພື່ອດຳເນີນການ ປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມເນື້ອໃນ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ຕ້ອງດຳເນີນການປະເມີນຜົນກະທົບ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ທາງດ້ານ ທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ, ໂດຍມີການວິໄຈ, ກັນຕອງ ບັນດາຜົນກະທົບ ທີ່ມີຕໍ່ຕະຝັງ, ຄອງເດີນເຮືອ ແລະ ລະບົບໂຄງສ້າງ ຂອງແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ແມ່ນ້ຳຕ່າງໆ ໂດຍສອດຄອງ ຕາມກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ດຳລັດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ສະບັບ ເລກ ທີ 112/ນຍ ລົງວັນທີ 16 ກຸມພາ 2010;
2. ຕ້ອງສ້າງບົດລາຍງານ ການປະເມີນຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ທາງ ດ້ານທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ ກ່ຽວກັບການອຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ທີ່ປະກອບດ້ວຍແຜນຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ, ມາດຕະ ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ຄາດວ່າອາດຈະເກີດຂຶ້ນໂດຍບັງເອີນ ຫຼື ດ້ວຍເຫດສຸດວິໄສ ຈາກ ການດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ໝາຍຖັງສິ້ນສຸດການດຳເນີນກິດຈະ ການ, ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງມີແຜນພື້ນຟູ ແລະ ປົວແປງສິ່ງແວດລ້ອມ ຄືນ ໂດຍການຮັບຮອງຈາກກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 10. ການດຳເນີນການ ກ່ອນອະນຸຍາດທາງ ດ້ານວິຊາການອຸດຄົ້ນ

ຜ່ານການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຢ່າງລະອຽດແລ້ວ ຫາກເຫັນວ່າ: ບໍ່ມີຜົນກະທົບ ໃນທາງລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງ ການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກໍຈະອະນຸ ໃບຢັ້ງຢືນ ທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ຂະແໜງການໂຍທາ ທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ກໍຈະສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ລົງໄປກຳນົດຂອບເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ອຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ພ້ອມທັງສະຖາບທີ່ເກັບມ້ຽນວັດຖຸດັ່ງກ່າວ ກ່ອນ

ຈະກ້າວໄປສູ່ຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາ ອອກໃບອະນຸຍາດ ທາງດ້ານ ວິຊາການຊຸດຄົ້ນ.

ມາດຕາ 11: ພັນທະຂອງຜູ້ປະກອບການ

ໃນຂະບວນການດຳເນີນການກຳນົດຈຸດ, ການກວດ ແລະ ວິໄຈ ຫິນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ເພື່ອຊອກຫາອັດຕາສ່ວນເຈືອປົນ ຂອງ ແຮ່ທາດອື່ນ ແລະ ການກຳນົດຂອບເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ ຊຸດຄົ້ນນັ້ນ ຜູ້ປະກອບການຊຸດຄົ້ນຫິນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຕ້ອງ ຮັບຜິດຊອບການ ໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດ ຢູ່ໃນຂອບເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ຕົນຂໍອະ ນຸຍາດຊຸດຄົ້ນ ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຂອງຕົນເອງ ແລະ ຄ່າ ໃຊ້ຈ່າຍຂອງຂະແໜງການລັດຖະບານທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການວາງແຜນ, ການດຳເນີນບັນດາການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງມວນຊົນ, ການກວດກາ ແລະ ພິຈາລະນາບົດລາຍງານ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດ ລ້ອມ ລວມທັງການຕອບສະໜອງດ້ານຂໍ້ມູນ ແລະ ດ້ານວິຊາການ ໃນໄລຍະດຳເນີນວຽກງານ ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໝວດທີ IV

**ການອອກໃບຢັ້ງຢືນ ແລະ ໃບອະນຸຍາດດ້ານຕ່າງໆ
ກ່ຽວກັບການຊຸດຄົ້ນ ຫິນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ**

ມາດຕາ 12. ການອອກໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບອັດຕາສ່ວນເຈືອປົນຂອງແຮ່ທາດອື່ນ

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຜ່ານການກວດ ແລະ ວິໄຈ ຕົວຢ່າງຂອງຫິນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຕາມຫຼັກວິຊາການ ຂອງຂະແໜງການພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ແລ້ວ ຫາກເຫັນຜົນອອກມາວ່າ ບໍ່ມີແຮ່ທາດອື່ນ ທີ່ມີມູນ ຄ່າສູງເຈືອປົນຢູ່ ຫຼື ມີຢູ່ໃນອັດຕາສ່ວນທີ່ໜ້ອຍຫຼາຍ, ກົມທໍລະນີ

ສາດ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ກໍ່ຈະອອກໃບຢັ້ງຢືນ ການປາ
ສະຈາກແຮ່ທາດອື່ນເຈືອປົນ ໃຫ້ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ
ຂົນສົ່ງ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງ ໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນຂັ້ນຕອນ ການປະເມີນ
ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕໍ່ໄປ.

ມາດຕາ 13. ການອອກໃບຢັ້ງຢືນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ

ຜ່ານການປະເມີນຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ
ແລະ ສັງຄົມ ຢູ່ໃນບໍລິເວນໃກ້ຄຽງກັບຈຸດ ຫຼື ຂອບເຂດພື້ນທີ່ ຫີນແຮ່,
ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ ຫາກເຫັນວ່າ ບໍ່ມີຜົນກະທົບ
ຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຄື: ເຫັນວ່າສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ສາມາດປັບປຸງ
ຫຼື ປົວແປງຄືນໄດ້ເອງ ຕາມທຳມະຊາດ, ຊຸມຊົນບໍ່ຖືກຜົນກະທົບ
ຫຼາຍ, ພ້ອມນັ້ນກໍ່ຍັງຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກກິດຈະການຂຸດ
ຄົ້ນ ຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວ, ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນນີ້ ແລະ
ສິ່ງ ແວດລ້ອມ ກໍ່ຈະອອກໃບຢັ້ງຢືນ ດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ສຳລັບ
ຈຸດ ຫຼື ຂອບເຂດພື້ນທີ່ ດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 14. ການອອກໃບອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການຂຸດຄົ້ນ

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ສຳລັບຈຸດ ຫຼື
ຂອບເຂດພື້ນທີ່ ຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ,
ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຂັ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກໍ່ຈະພິຈາ
ລະນາອອກໃບອະນຸຍາດ ທາງດ້ານວິຊາການກ່ຽວກັບ ການຂຸດຄົ້ນ
ຕາມແຕ່ລະດັບ ຫຼື ຂະໜາດຂອງການຂຸດຄົ້ນ ທີ່ຂໍອະນຸຍາດ ດັ່ງນີ້:
- ຫ້ອງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງເມືອງ ອອກໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ
ຕາມປະເພນີຂອງປະຊາຊົນ;

- ພະແນກໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ອອກໃບອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການຂຸດຄົ້ນ ໃຫ້ຜູ້ປະກອບການ ທີ່ຂໍອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ ລະດັບ 2 ຫຼື ຂະໜາດກາງ;
- ກົມໂຍທາທິການທາງນ້ຳ, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ອອກໃບອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການຂຸດຄົ້ນ ໃຫ້ຜູ້ປະກອບການ ທີ່ຂໍອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ ລະດັບ 3 ຫຼື ຂະໜາດໃຫຍ່.

ມາດຕາ 15. ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ປະກອບການທີ່ຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການຂຸດຄົ້ນ

ຜູ້ປະກອບການ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາອະນຸຍາດ ທາງດ້ານວິຊາການຂຸດຄົ້ນ ຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

- ເປັນນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ການສະໜອງວັດຖຸກໍ່ສ້າງ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບ ກົດໝາຍ;
- ມີບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຄຸນສົມບັດ ແລະ ປະສົບການສົມຄູ່ກັບຂະໜາດ ແລະ ລະດັບຂອງກິດຈະການ;
- ມີພາຫະນະ, ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນສຳລັບການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການຂົນສົ່ງ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ຕາມລະບຽບການກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ມີຈຳນວນທີ່ພຽງພໍກັບຂະໜາດ ແລະ ລະດັບຂອງກິດຈະການ;
- ມີສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນ ຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ທີ່ມີເນື້ອທີ່ເໝາະສົມ, ບໍ່ສ້າງມົນລະພິດແກ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ບໍ່ສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກແກ່ການຈະລາຈອນ.

ໝວດທີ V

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 16. ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມຜູ້ປະກອບການລວມທັງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການ ຊຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຕາມແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ແມ່ນ້ຳຕ່າງໆ ທຳການຂຸດຄົ້ນເອົາຊັບພະຍາກອນດັ່ງກ່າວ ຢ່າງເດັດຂາດ.

ມາດຕາ 17. ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດຂຸດຄົ້ນ

ຫ້າມຜູ້ປະກອບການລວມທັງບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີໃບອະນຸຍາດທາງດ້ານວິຊາການ ຊຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຕາມແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ແມ່ນ້ຳຕ່າງໆ ມີການກະທຳດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ເອົາໃບອະນຸຍາດຂອງຕົນ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນນຳໃຊ້;
2. ດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນ ໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ ແລະ ລະບຽບການລວມ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 4 ແລະ 5 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການອື່ນ ເຊັ່ນ: ດຳເນີນການຂຸດຄົ້ນໃນລັກສະນະດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:
 - ຢູ່ນອກຈຸດ ແລະ ຂອບເຂດທີ່ກຳນົດໄວ້;
 - ເກີນກວ່າເນື້ອທີ່, ຄວາມເລິກ ຫຼື ບໍລິມາດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
 - ນຳໃຊ້ພາຫະນະກົນຈັກ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມືໃນການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ຂົນສົ່ງ ທີ່ບໍ່ໄດ້ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
 - ເກີນກວ່າລະດັບການຂຸດຄົ້ນທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
 - ກົດຂວາງການສັນຈອນທາງນ້ຳ;
 - ລ່ວງລຳເຂດຊາຍແດນຂອງປະເທດອື່ນ;

- ນອກເວລາໃນແຕ່ລະວັນ ແລະ ນອກລະດູການໃນແຕ່ລະປີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້;
 - ລັກລອບຂຸດຄົ້ນ ເພື່ອສິ່ງຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ອອກນອກດິນແດນ ສປປ ລາວ;
3. ມີການກະທຳອື່ນ ກ່ຽວກັບການຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ໂດຍຜິດຕໍ່ລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດ ທີ VI

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 18. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານປະກອບສ່ວນ ໃນການດຳເນີນການປະເມີນຜົນກະທົບ ຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຕິດຕາມ ກວດກາການຂຸດຄົ້ນ ລວມທັງຜູ້ປະກອບການ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການຂຸດຄົ້ນຫີນແຮ່, ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ໂດຍປະຕິບັດຕາມແຜນການຄຸ້ມຄອງ ສິ່ງແວດລ້ອມໄດ້ເປັນຢ່າງດີຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 19. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດລະບຽບການສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ຕັກເຕືອນ, ປັບໃໝ ຫຼື ຖືກລົງໂທດ ທາງອາຍາຕາມກໍລະນີເບົາ ຫຼື ຫນັກ ລວມທັງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ, ນອກຈາກນີ້ ກໍອາດຈະຖືກປະຕິບັດ ໂທດເພີ່ມອີກ ເຊັ່ນ: ຖືກງົດການດຳເນີນກິດຈະການ, ຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດ ດ້ານວິຊາການຂຸດຄົ້ນ, ໃບຢັ້ງຢືນ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດ ທີ VII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 20. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ກົມໂຍທາທິການທາງນໍ້າ, ອອກບົດແນະນຳ ຢ່າງ
ລະອຽດ ພ້ອມທັງເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບ ກັບທຸກພາກສ່ວນ
ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ
ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ມາດຕາ 21. ຜົນບັງຄັບໃຊ້

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ປຸງແທນ ລະບຽບການຂຸດຄົ້ນ ຫີນແຮ່,
ຊາຍ ແລະ ດິນດຳ ຕາມແມ່ນໍ້າຂອງ ແລະ ນໍ້າສາຂາ ຢູ່ ສປປ ລາວ
ສະບັບເລກທີ 2497/ຍທຂ ລົງວັນທີ 22/02/2008.

ບັນດາຂໍ້ກຳນົດ ແລະ ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບຂໍ້ຕົກລົງສະ
ບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ
ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ

ສ່ວນມາດ ພິລະສານາ